

[Møhr Dam.]

I nærværende lovforslag så lidt som i nogen anden lov findes der mig bekendt nogen diskriminerende bestemmelser over for færingerne med hensyn til beholdelse af embeder og andre topstillinger. Det glæder mig, at dette er blevet bekræftet og understreget af de forskellige ærede talere under første behandling af nærværende lovforslag.

Jeg lige så lidt som nogen af de ærede talere tror, at der i administrationen bevidst har gjort sig gældende nogen tendens til, at man ikke vil ansætte en færing som dommer, fordi han er færing. Hovedkravet til en dommer er, at han skal være lovkyndig, retfærdig og objektiv, upåvirkelig af slægts-, venskabs- og andre subjektive hensyn. Habiliteten må i alle tilfælde være til stede hos en dommer. I små forhold, hvor alle kender hinanden og man ikke kan undgå at komme under påvirkning af hinanden, kræves der en særlig stærk og helstøbt karakter af en dommer, for at han kan opfylde habilitetskravet. Det kan således på Færøerne i givne tilfælde måske være vanskeligere for en færing at bevare habiliteten end for en dansker. Men på den anden side vil færingen som regel have den fordel fremfor en fremmed mand, at han fra barndommen af har indlevet sig i folkets tænkemåde og livsbegreber, hvorved han i mange tilfælde er i stand til at børe sig ind i sagens nuancer og det, som ofte er afgørende for en sag, men som ikke giver sig til kende under selve proceduren.

Bestemmelsen om domsmænd er ikke medtaget i nærværende lovforslag. Jeg ved, at man på Færøerne har under overvejelse, hvorvidt man skal indføre disse; men man vil altid kunne komme tilbage hertil, når overvejelserne er tilendebragt.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg vil blot takke udvalget for det udførte arbejde og den enstemmige indstilling i betænkningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om statsanstalten for livsforsikring.

(Lovforslaget (nr. 68) findes i tillæg A. sp. 847, fremsættelsen i tidenden sp. 1267).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Tastesen: Det er ofte blevet sagt her i tinget, at man ønskede flere opsparingsfremmende foranstaltninger gennemført. Her har vi et godt lovforslag, som vil kunne fremme den private opsparring uden uheldige bivirkninger af nogen art. Lovforslaget vedrører direkte statsanstalten for livsforsikring, men dets virkninger med hensyn til præmiens størrelse kommer til at gælde for samtlige danske livsforsikringselskaber, idet forsikringsrådet har godkendt samme beregningsgrundlag for de private og kooperative forsikringselskaber som for statsanstalten.

Det vil i realiteten sige, at man fra den 1. januar 1966 her i landet kan få tegnet livsforsikringer til en præmie, der er ca. 15 pct. mindre end efter de hidtil gældende tariffer. Dette tilbud bør befolkningen tage imod. Gennem en øget livsforsikringstegning sikres den enkelte families økonomiske tryghed, hvis en af forsørgerne skulle falde bort, samtidig med at man foretager en opsparring, der efter lovforslaget vil blive bedre forrentet. Det vil jo være til gavn både for den enkelte familie og for samfundet som helhed.

Jeg vil i denne forbindelse minde om, at befolkningen endnu ikke i tilstrækkelig grad har taget imod de eksisterende tilbud om skattebegunstigelse for livsforsikring. Efter at fradragsgrænsen nu er forhøjet til 2.500 kr., har man gode muligheder for øget livsforsikringstegning, muligheder, som bør udnyttes. Efter hvad der foreligger oplyst for mig, bruger gennemsnitsskatteyderen